

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ उन्मत्तवेषमिति अत्रकुणपददर्शनेनमहेश्वरदर्शनसिद्धिदर्शयताकुणपस्यमहेश्वरप्रतिमात्वं सूचितं त
नत्वांयाजयितास्म्यद्यष्टपुयंत्वमिहेच्छसि ॥ उपाध्यायं महाबाहोयस्तेयज्ञंकरिष्यति ॥ १॥ व्यासउवाच एवमुक्तस्तुनृपतिर्मरुतोब्रीडितोभवत् ॥ प्रत्या
गच्छन्सुसंविन्नोददर्शयथिनारदं ॥ १० ॥ देवर्षिणा समागम्य नारदेन सपार्थिवः ॥ विधिवत्प्रांजलिस्तस्यावथैनं नारदो ब्रवीत् ॥ ११ ॥ राजर्षेनातिदृष्टोसिक
चिक्षेमेतवानघ ॥ कगतोसिकुतश्चेदमप्रीतिस्थानमागतं ॥ १२ ॥ श्रोतव्यं चेन्मयाराजन्ब्रूहि मे पार्थिव वर्षभ ॥ व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयत्नैर्नराधिप ॥ १३ ॥
एवमुक्तो मरुतः स नारदेन महर्षिणा ॥ विप्रलंभमुपाध्यायात्सर्वमेव न्यवेदयत् ॥ १४ ॥ मरुतउवाच गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिं ॥ यज्ञार्थं
मृत्विजं द्रष्टुं सच मां नाभ्यनंदत ॥ १५ ॥ प्रत्याख्यातश्च तेनाहं जीवितुं नाद्यकामये ॥ परित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद ॥ १६ ॥ व्यासउवाच एवमुक्त
स्तुराज्ञास नारदः प्रत्युवाच ह ॥ आविक्षितं महाराजवाचा संजीवयन्निव ॥ १७ ॥ नारदउवाच राजन्गिरसः पुत्रः संवर्त्तो नाम धार्मिकः ॥ चंक्रमीति दि
शः सर्वादिग्वासामोहयन्प्रजाः ॥ १८ ॥ तं गच्छ यदि याज्यं त्वां न वांछति बृहस्पतिः ॥ प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्त्तो याजयिष्यति ॥ १९ ॥ मरुतउवाच संजीवि
तोहं भवता वाक्येनानेन नारद ॥ पश्येयं कनु संवर्त्तं शंसमेव दत्तां वरा ॥ २० ॥ कथंच तस्मै वर्त्तयं कथं मां न परित्यजेत् ॥ प्रत्याख्यातश्च तेनापि नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ २१ ॥
नारदउवाच उन्मत्तवेषं विभ्रत्सचंक्रमीति यथासुखं ॥ वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽप्सुर्महेश्वरं ॥ २२ ॥ तस्याद्वारं समासाद्य न्यसेथाः कुणपं क्वचित् ॥ तं दृष्ट्वा
योनि वर्त्तत संवर्त्तः समहीपते ॥ २३ ॥ तं पृष्ठतो नु गच्छेथा यत्र गच्छेत्स वीर्यवान् ॥ तमेकांते समासाद्य प्रांजलिः शरणं व्रजे ॥ २४ ॥ पृच्छेत्त्वां यदि केनाहंत वाख्या
त इति स्मह ॥ ब्रूयात्स्वं नारदेनेति संवर्त्तकथितोसि मे ॥ २५ ॥ स चेत्त्वामनुयुंजीत ममानुगमनेऽप्यया ॥ शंसेथा वह्निमारुढं मामपित्वमशंकया ॥ २६ ॥ व्या
सउवाच सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदं ॥ अभ्यनुज्ञाय राजर्षिर्ययौ वाराणसीं पुरीं ॥ २७ ॥ तत्र गत्वा यथोक्तं सपुर्याद्वारे महायशाः ॥ कुणपं स्थापया
मास नारदस्य वचः स्मरन् ॥ २८ ॥ यौगपद्येन विप्रश्च पुरीद्वारमथाविशत् ॥ ततः सकुणपं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्त्तत ॥ २९ ॥

थाचाविमुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जंतोः प्राणेषूक्तममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवतीति सिद्धः कुणपाग्निमानिनो जीवस्य ब्रह्मभावोऽपूर्वो ज्ञापितः एवं चोपरिधारणा विधिवद्विधिरेवायमित्यु
पपादितमुत्तरयायाते ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥